

1. ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΛΥΣΗ Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ (08 01 12)

Μέσο: . . . . . ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ημ. Έκδοσης: . . .08/01/2012 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .07/01/2012

Σελίδα: 15

πολύτεκνες οικογένειες.

Σε προεκλογική περίοδο ο τότε πρωθυπουργός με εξαγγελία του (21-1-2004) υποσχέθηκε στους γονείς με τρία παιδιά, να τους αποδώσει την πολυτεκνική ιδιότητα με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Η εξαγγελία αυτή μετά τις εκλογές παρέμεινε απλώς υπόσχεση. Βρέθηκε όμως λύση ώστε να χρυσωθεί η ανακολουθία. Εισήχθη στο λεξιλόγιό μας ο όρος τρίτεκνη οικογένεια. Μ' αυτό το εφεύρημα η κυβέρνηση τότε υποχρεώθηκε με νόμο (Ν.3454/2006) να προβεί σε ρυθμίσεις ενίσχυσης των τρίτέκνων οικογενειών. Επεξέτεινε κάποιες εξυηρητήσεις που ως τότε απολάμβαναν οι πολύτεκνες οικογένειες, χωρίς ωστόσο να εξομοιώνει πλήρως τις τρίτεκνες οικογένειες μ' αυτές. Δεν θα ισχυρισθούμε πως δεν αποτελεί δικαίωμα και υποχρέωση συνάμα της Πολιτείας να σταθμίζει την εφαρμοστέα δημογραφική πολιτική όσο και ποιος θα χαρακτηρίζει πολύτεκνους.

Όμως σήμερα, με το ισχύον νομοθετικό καθεστώς, με τον συνολικό αριθμό πολυτέκνων οικογενειών που λαμβάνουν επίδομα και σύνταξη (280.000) και με δεδομένη τη συρρίκνωση των δικαιωμάτων τους, τις μειώσεις συντάξεων, επιδομάτων και μισθών, φαντάζει παρανοϊκή η επιδιωκόμενη νομοθετική ρύθμιση για εξομοίωση των τρίτέκνων οικογενειών με τις πολύτεκνες.

Δεν λύεται το δημογραφικό πρόβλημα με τη μείωση του αριθμού των παιδιών εάν δεν υπάρχουν εγγυήσεις που παγιώνουν το αίσθημα εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας του πολίτη προς την Πολιτεία.

Τέτοιο αίσθημα όμως δεν οικοδομείται με τη μια η κυβέρνηση να θεσπίζει ένα μέτρο και την άλλη να το αναιρεί. Δεν γίνεται αναθέρμανση των γεννήσεων με τη μείωση των επιδομάτων και των συντάξεων και παράλληλα με τη μείωση του αριθμού των παιδιών για τον χαρακτηρισμό πολυτέκνου.

Δεν μπορεί να θεσπίζεται η χορήγηση του επιδόματος και της σύνταξης στην πολύτεκνη και στη συνέχεια μια άλλη κυβέρνηση να θέτει προϋποθέσεις. Δεν συμβιβάζεται η πολιτική των μειώσεων των παροχών με την αντίστοιχη τεχνική αύξηση του αριθμού των πολυτέκνων οικογενειών.

Η δημογραφική πολιτική δεν μπορεί να ασκείται σε επίπεδο προεκλογικών πυροτεχνημάτων με ερασιτεχνισμούς ή ευκαιριακές ρυθμίσεις. Έτσι όπως αντιμετωπίζονται οι πολύτεκνοι σήμερα δεν είναι δυνατό να παγιωθεί κλίμα εμπιστοσύνης, αναγκαία προϋπόθεση αύξησης της γεννητικότητας.

1. ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΛΥΣΗ Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ (08 01 12)

Μέσο: . . . . . ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 08/01/2012 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 07/01/2012

Σελίδα: 15

ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΛΥΣΗ Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Του
**ΛΕΩΝΙΔΑ
Γ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ**
δικηγόρου, αντιπροέδρου
Ανωτάτης Συνομοσπονδίας
Πολυτέκνων Ελλάδος (ΑΣΠΕ)

Η «ευλογία» της μετανάστευσης και η ερήμωση της υπαίθρου υπήρξαν μερικές από τις σοβαρότερες αιτίες συρρίκνωσης του Ελληνισμού, ενώ μεταπολεμικά η υπογεννητικότητα εξελίχθηκε σε ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα της χώρας μας, η οποία συνεχώς αφελληνίζεται. Εάν συνεχιστεί η ακολουθούμενη πολιτική, η Ελλάδα μας θα αποτελέσει τόπο εγκατάστασης μεταναστών διαφόρων εθνών και εθνοτήτων.

Το δημογραφικό είναι πολυσύνθετο και πολυδιάστατο πρόβλημα. Η υπογεννητικότητα έχει άμεση σχέση με την πολιτική που εφαρμόζει κάθε κυβέρνηση, τις αξίες και τα πρότυπα που προβάλλει στον λαό της.

Με τη συνταγματική επιταγή του άρθρου 21 παρ.1 ορίζεται πως η οικογένεια, ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του κράτους, ενώ από την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι πολύτεκνες οικογένειες... έχουν δικαίωμα ειδικής φροντίδας από το κράτος.

Αποτελεί επίσης υποχρέωση του κράτους ο σχεδιασμός και η εφαρμογή δημογραφικής πολιτικής και η λήψη των αναγκαίων μέτρων (αρθ. 21 και 5).

Η Πολιτεία με νόμο (Ν.1910/44) είχε χαρακτηρίσει ως πολύτεκνους τους γονείς που είχαν πέντε παιδιά και πάνω. Όταν ο νομοθέτης έκρινε ότι οι πολύτεκνες οικογένειες άρχισαν να μειώνονται αισθητά, με νεώτερο νόμο (Ν.760/1979) περιόρισε τον αριθμό των παιδιών που θα έπρεπε να έχουν οι γονείς για να χαρακτηρισθούν πολύτεκνοι σε τέσσερα.

Για την τροποποίηση αυτή χρειάστηκαν είκοσι πέντε χρόνια. Σ' αυτά τα χρόνια τα μέτρα δημογραφικής πολιτικής που έλαβαν οι κυβερνήσεις, αν και σε ορθή κατεύθυνση, πολλές φορές υπήρξαν αντιφατικά και αλληλοαναιρούμενα. Παρά ταύτα, έδωσαν μια δυναμική στην αναθέρμανση των γεννήσεων και δεν φθάσαμε την αποκαρδιωτική εικόνα της Δυτικής Ευρώπης. Όμως η επιθετικότητα των μέτρων των τελευταίων ετών επέτεινε τη ζοφερή εικόνα που βιώνουν καθημερινά οι πολύτεκνες οικογένειες.